

GORENJEV

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5-60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za petil-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Občinske volitve v Medvodah.

Medvodska občina je zaslovela daleč okoli. Toda ta slava ni posebno častna za občane medvodske občine, ker svet pozna našo občino zato, ker imamo takega župana, da ga nimajo na vsem Kranjskem enakega. Župan Smovec je znan daleč na okoli, da se vedno toži z ljudmi in naznanja poštene ljudi ter jih vlačil k sodnji. Za svoj hudobni jezik jo je že večkrat izkupil in kakor se lahko razvidi iz sodnijskih zapisnikov, je bil že 16krat kaznovan. Teh šestnajst kazni dokazuje dovolj, da vemo, kakšen človek je. Rečemo le, da pošteni in kaj vredni ljudje niso tolikokrat kaznovani. Smovec je županil sedaj 13 let. Vprašajte pa se, volilci medvodske občine, kaj pa je storil dobrega v občini? Glejmo tu, glejmo tam, nobene dobre reči ne moremo najti, ki bi jo bil storil Smovec. Nasproti temu pa lahko pokažemo vse polno slabih del Smovca. On je tožaril že celo vrsto ljudi in naredil vsakemu izmed tih sluske, sitnosti in škodo. Preganjal je že razne ljudi, med temi župnika Porento in Berceta. On jim je ponagel, da so mogli iti stran. In po tem ga lahko vsak presodi, ali je zares tako pobožen, kakor se dela. Njemu ni bil blagor občine in občanov nič mar, on je iskal le svoje koristi. Letnih računov niso pregledovali občani in kako so narejeni, to

ve Smovec in tisti, ki drže z njim. Le čudno je, da tega človeka, ki je nesreča za občino, podpirajo naši duhovniki. Lahko pa rečemo, da, kar je zares poštenih ljudi, ne murajo Smovca in dobi se nekaj ljudi, ki se ga boje. Nespameten je, kdor se ga boji, ker Smovec je ob vso veljavo pri vseh gosposkah. Če bi ga preški župnik Brence ne podpiral tako, bi Smovcu že zdavnaj vzeli županstvo.

Nove volitve bodo v kratkem. Po občini gre občen glas: »Smovca proč, Smovec ne sme biti več župan.« Tako pravijo po hribih ljudje in tudi po ravnem. Tega glasu so se tudi ustrašili Smovčevi tovariši in so začeli praviti, da ne bode več Smovec za župana, ampak Tome (g. Jožef Šušteršič iz Seničice). To je prav, da bi bil ta župan, samo verjeti ne sme nobeden poprej, kakor takrat, ko bode Tome že izvoljen. Smovec se ne bode tako rad ločil od županskega stolčka, zato pa prav gotovo še misli biti župan. Ker pa vidi on in njegovi prijatelji, da očitno ne smejo reči, da bode še župan, zato pa to pletejo na skrivnem. Imajo pač ta namen: Sedaj bomo rekli, da bomo volili Tometa za župana, zato da bomo zmagali z našimi kandidati (odborniki). Potem pa, ko bodo njih odborniki izvoljeni, bodo pa še Smovca tišali za župana. Da je to res, naj odpre ljudem oči to pismo, ki ga je pisal eden Smovčevih prijateljev nekemu človeku: »Dragi! Volitve bodo v kratkem. Le

glej, da prideš volit. Zmagati moramo. Da bomo malo preslepili ljudi, pravimo, da bomo volili Tometa za župana. Pa on ne bo, ampak bo ostal še Smovec. Zato moramo izvoliti take odbornike, da bodo za Smovca.« To pismo nam več pove, kakor bi napisali nekaj strani papirja. Vsak volilec uvidi sedaj, kam pes moli tace. Tedaj Smovec bode še naš župan. Ali ste res zadovoljni s takim županom? Ali ni sramota za nas, če bi nam županoval tak človek, ki se mu je že stokrat očitala tatvina in druge take reči. Kdor ni pošten, ni vreden biti župan. Kdor ponoči prestavlja mejnike v škodo sosedu, ta tudi ne more biti pravičen župan. Že za navadnega človeka je to sramota, kaj šele za župana, če se mu lahko očitajo take reči. Navadno pravijo: Kakršni volilci, tak župan. Kdor voli take, ki drže s Smovcem, ta pokaže, da je podoben v poštenosti Smovcu. Gliha vkup striha.

Premisli sedaj, vsak volilec, ali je zate kakšna čast, če voliš take odbornike, ki bodo volili takega župana, ki je kradel smreke, prestavljal mejnike, oženjen z drugimi ženskami imel opraviti i. t. d. Kakšno korist pa imaš, če voliš tiste, ki so za Smovca? Nobene, ker Smovec ni še storil nič koristnega za občino. Prišla bodeta do vas volilcev nagovarjat vas preški župnik Brence in sorški kapelan Brajc. Govorila bodeta tako, da bi

PODLISTEK.

Nov Šušteršičev uspeh.

Nenasitni dr. Šušteršič je zvedel, da se na Kranjskem vedno bolj množi število takih uradnikov, ki o prilikah svojih uradnih dni in raznih službenih poslov zunaj na deželi vselej pridno hodijo krepčat svoje želodce v najbližnja župnišča. Nekateri taki uradniki baje že kar v župniščih opravljajo svoje uradne pesle. Župnik in uradnik lepo sedita pri obloženih mizi ter navdušeno napivata na boljše bodočnost našega dobrega vernega katoliškega ljudstva, mežnar in kuharica jima do solz ginjena strežeta, povabljeni stranke pa morajo potrpečljivo čakati zunaj pred vežjo ali v cerkvi, ako je ta blizu župnišča, ter moliti rožni venec in litanije vseh svetnikov.

Ko je dr. Šušteršič to zvedel, je ravno študiral v »Ovijskevi hiši« svojo novo pridigo o volilni reformi za ribniške kmete. Sveta jeza ga je prešinila po vsem maziljenem telesu, da je sredi sobe poskočil od tal do stropa kekor petelin, če mu neusmiljena farovška kuharica odseka glavo, ter s svojo pestjo s tako močjo telebnil po nji, da je tudi ona poskočila do stropa, nato se pa žalostno prevrnila in zaropotala po tleh. Z mizo vred se je prekucnila in razvalila po sobi velika skladalnica rokopisov, na katere je pobožna njegova roka napisala vse one svete pridige, ki jih narekaval sam sv. Duh.

»To so lompi, to so lompi, ti nesramni in nepošteni slovenski uradniki,« je rjul in tulil razjarjeni slovenski kralj kakor obstreljen lev ter divjal semtertja po sobi, da je pri tem večkrat butil ob zid s svojo častljivo glavo in dobil na obličju nekaj mučeniških lis. »Okrog po mojih župniščih zastoj žro,

in žro, naša uboga vlada, ki nima niti toliko drobiža, da bi pošteno povišala plače prečastite duhovščine in da bi meni podelila tako krvavo zaslužen nagrado za moje prekoristno katoliško delovanje, jim za taka dela pa še plačuje mastne dijete! In naši ali bolje rečeno: moji župniki so še vedno taki vosli, da te požeruhe brezvestne še sami vedno vabijo na pojedine k sebi! Ako bo to tako šlo naprej, ne bo ostalo ničesar v župniščih zame, ko bom v kratkem zopet tja hodil pripravljat in poučevat slovenskega kmeta za bodoče volitve po splošni, tajni in enaki volilni pravici. Le čakajte, lompi, jaz vam bom že pokazal, kar vam gre!»

Nato se je mogočni vladar iz Ovijskevi hiše z brzovlakom nemudoma odpeljal proti cesarskemu Dunaju. Ko je nekaj minut pred odhodom čakal na vlak na ljubljanskem kolodvoru, je večkrat potegnul s papeškimi barvami in s slikami Petrovega novčiča okrašen

volili take može, ki so katoliški. Premislite, volilci! Kaj nismo v občini vsi katoličani, kdo pa more koga po imenu imenovati, da ni katoličan? Kar nas je Slovencev v občini, smo vsi katoličani, taki katoličani seveda ne, kakor je Smovec. Če bi bili taki, bi mogli drug drugega sresti od sovraštva. Ne dajte se pregovoriti ne od duhovnikov, ne od Smovčevih prijateljev, da bi volili take odbornike, ki so Smovčevi prijatelji. Davke bodeš sam plačeval, pa voli še sam po svoji glavi! Volite take može, ki so res može in ne podrepaniki, kakor jih hočeta preški župnik in kapelan Brajc. Za može tedaj volite Tometa in druge, kakor jih priporočajo Smovčevi nasprotniki. Nikakor pa ne voliti Smovca, Golarja, Polenca iz Senice, krojača Kokalja, Štefana, Zajca in drugih takih podrepanikov. Ti vas bodo izdali in volili za župana Smovca. Posebno kličemo volilcem to, da naj se ne dajo oplasiti s tem, da se gre za vero. To naj verjamejo babe in otroci, pameten mož pa vidi, da občinske volitve nimajo opraviti nič z vero. Zato je čisto brez potrebe, da se duhovniki mešajo v gospodarske stvari občine. Kadar težko delate, tedaj vam nobeden ne pride pomagat, čemu pa duhovniki sedaj tako tišče v vas in v volitve? Gre se jim za njih vlado. Vera jim je deveta briga. Ako bi jim ne bila, bi ne preganjali po nedolžnem duhovnik duhovnika. Poštenega duhovnika Berceta, ki so ga ljudje radi imeli, so preganjali in tudi pregnali. Svoj čas so pregnali tudi župnika Porento iz Sore. Ali veste kdo? Tisti, ki najbolj vpijejo, da so katoličani. To so Smovec, Golar, Polenc in taki hinavski ljudje. In ravno ti se najbolj pehajo in ponujajo za občinske volitve.

Može-volilci, ako imate le še nekaj gramov pameti, ne bodete volili takih ljudi. In, če ne upate, da bi vas ne pregovorili pri volitvah, ne pridite saj zraven, da ne bodete pomagali Smovcu proti poštenim ljudem. Če bi bil zopet Smovec župan, norčevali se bodo ljudje iz drugih krajev in nam bodo rekli: Slabi ste, da se ne morete otresti tega slaboglasnega Smovca! Ali ni nič mož v med-

robec iz žepa ter se spoštljivo obrisal z njim pod nosom. Za vsekovanje pa se tak dragocen in imeniten robec seveda ni smel rabiti! Kadar mu je bilo treba izprazniti od svete jeze napihnjene nosnice, takrat je privlekel na dan robec iz drugega žepa in ta robec je bil pobarvan — s slovenskimi barvami!

Z vseh strani so se vpirale vanj oči pohlevnega slovenskega čakajočega ljudstva, in v svetem strahu je vselej zatrepetalo to ljudstvo, kadar so ga ošvrknili pogledi slavnega kralja iz Ovijačeve hiše, kajti ti njegovi pogledi so izražali neupogljivo srditost ter valovito hrepenenje po maščujoči zmagi.

«Zopet se bo zgodilo nekaj novega na Kranjskem in najbrž nič dobrega za nas. Pa kaj si hočemo, je to menda že božja volja!» Tako si je ljudstvo šepetalo ter se potrto razhajalo, ko je brzovlak s svojim preimennim romarjem že pihal mimo Zelene jame.

Res se je zgodilo nekaj novega na Kranjskem kmalu po odhodu slavnega kralja na Dunaj; a to pot vendar ne na račun slovenskega kmetijskega in delavskega ljudstva, ampak na račun tistih slovenskih uradnikov, ki so prej po župniščih zastoj žrli, zali in

vodski občini, da bi vrgli tega babjeka? Ali mora res imeti komando v posvetnih rečeh duhovnik? Ne rečemo nič, da bi ne smel duhovnik voliti. Ima pravico do tega, ali pravice, komandirati volilce, te nima. Volitve so posvetna reč in zakaj se mešajo duhovniki v volitve? Kristus je rekel: Moje kraljestvo ni od tega sveta. To so resnične Kristusove besede. Zakaj se duhovniki ne ravnaajo po teh Kristusovih besedah in sedaj tako reč počno pri volitvah?

Može volilci, vsak ima svojo prosto voljo in pravico. Ali si bodele res pustili vsiljevati Smovca in volili take može, ki so zanj? To je neumnost! Pomislite, kakšne razprtije bodo še v občini, če hode Smovec še župan. Vlačili vas bodo za vsako reč k sodnji in vam delali pota, stroške in sitnosti. Na noge tedaj in pridite volit može, ki so zoper Smovca! S Smovcem proč! tako pravi večina ljudi. Zares proč z njim in s tistimi, ki ga hočejo še za župana. V spomin vam kličemo, kaj so v Sori naredili Smovec in njegovi prijatelji. To je bila hudobija brez primere, ko so pregnali župnika Berceta, pred nekaj leti pa župnika Porento. Ali se gre tu za vero, če se preganja poštene župnike?!

Može volilci! Pridite brez strahu vsi k volitvam! Volite take može, ki vam jih bodo priporočali pošteni in pravi može. Vrzite pa proč tiste listke, ki vam jih bodo vsiljevali Smovčevi prijatelji. In potem moramo zmagati. Volili bodeimo potem poštenega župana, poštene svetovalec. Smovčeva banda pa proč! Volilci, korajžo in na dan volitve skupaj! Smovca proč! Tudi odbornik ne sme biti več, ker bode potem kot odbornik stresal svojo sitnost in hudobijo. Smovec mora popolnoma proč in naj leta za bahami in naj krađe smreke in predstavlja mejnike! Take posle zna Smovec boje, kakor županiti. Župan mora biti mož-postenjak, kakor je Tome in drugi taki. Ne dajte se pregovoriti od nikogar, da bi volili take može, ki so za Smovca. Kdor vam bode ponujal take, recite mu: Kdor smreke krađe, ni za župana, kdor mejnike prestavlja, ni za župana, kdor ima oženjen druge bab', ni za

žali! Že prvi povratni brzovlak z Dunaja je namreč prinesel v Ljubljano ministrski ukaz, da se imajo na Kranjskem vse tiste uradne tiskovine, ki se jim pravi po nemško: Particulare, nadomestiti s takimi novimi, ki bo to imele tudi oddelek, kamor mora dotični uradnik natančno zapisati, če je o prilikah svojih uradnih opravkov zunaj na deželi jedel in pil v župnišču ali v gostilni. V zadnjem slučaju se ima tudi zapisati, v kateri gostilni in gostilničar mora resničnost teh navedb potrditi s svojim lastnoročnim podpisom. In obenem izišla ministrska odredba strogo za-ukazuje vsem kranjskim višjim oblastnjam, da se imajo dijete priznati le tistim uradnikom, ki so se hranili v gostilnah, onim, ki so zastoj jedli in pili v župnišču, pa ne!

To se mi je sanjalo v noči takoj po tistem dnevu, ko sem prišel iz daljnih hribov na uradni dan k fari zastoj, ker so naš dobri gospod glavar ravno takrat, ko bi imel jaz priti na vrsto, vstali od mize in mi milostno rekli: «Vas bom pa prihodnjic gori vzel, kajti zdaj moram iti v župnišče k gospodu župoiku, ki so me povabili na kolino!»

Jur Ščipar.

župana, pa tudi ne za odbornika, zato Smovca proč!! Možeje, bodite zares može in ne šleve!

Volilci občine Medvode.

Dopisi.

Iz Tržiča. Molčal bi bil na popravek, katerega je prijavil «Gorenjec» v svoji 4. številki dne 27. januarja t. l. in pod katerim je podpisan gospod Matevž Lončar, molčal, pravim, če bi popravek ne bil tako nesrečno sestavljen, da se čuti iz vsake besede divje sovraštvo, ki je goji sestavljalec do mene. Prepričan sem namreč, da go-pod Lončar ni pisal popravka. Očita se mi, da sem lažnik. bahač, najhujši izivač v Tržiču in še mnogo drugih lepih lastnosti. In to me je napotilo, da sem sklenil pojasniti ves dogodek, ne da bi se opral, ker se čutim nedolžnega, pač pa zato, da tudi širša javnost izve, koliko se sme zaupati takim popravkom, ki so prisli pri nas precej v navado. Bilo je na Silvestrov večer. Slov. bralno društvo je priredilo vsakoletno veselico v prostorih gospe Pernetove, katere sem se udeležil tudi podpisani. Ko sem se odpravil okoli poltref proti domu, sem videl, da je gostilna g. Lončarja še odprta. In ker mi ni v tem slavnem Tržiču še nobena gostilna policijsko prepovedana, sem šel na čašo piva, katero ima v resnici gosp. Lončar najboljšo v Tržiču. Spremil me je g. Š., ki mojo izjavo lahko potrdi. V mali sobici sta sedela g. Lončar in potnik g. Avg. Mally, h kateri mizi prisedevala po običajnem pozdravu tudi midva. Pogovor je nanasel na razne stvari in slednjic smo prisli, kakor je to navada na «politiko». Gospod Lončar, zakaj niste imenovali liste «politične zadeve», s katero sem se bahal, v Vašem popravku? Ali ste se z bali javne obsodbe? Jaz se je ne bojim! Vi sami ste naneljali pogovor na tisto «politično zadevo — Riegerjevo odhodnico, Vi ste grajali demonstracijo proti Riegerju, Vam je sekundiral potovalec Mally in čudno bi bilo, če bi jaz ne bil zavezal nasprotnega stališča. Izjavil sem takrat tudi, da bi se prigodilo isto, kar se je prigodilo Riegerju, vsakemu drugemu zadnje imenovanih častnih občanov tudi, to ste pa v popravku ali pozabili povedati, ali pa ste zamolčali v svoji velikodušnosti. Da ste se pa pustili svoji razburjenosti zapeljati tako daleč, da ste mi rekli, da Vam je najljubše, če me ni nikdar več v Vašo gostilno, obžalujem, a le to, da ste v Vašem popravku zavili po svoje. Šele na Vaše besede sem jaz izjavil, — ne izzival — da, dosedaj sem malo zahajal k Vam, če me pa tako postavite pod kap, tudi nikdar več ne bom širil v Vašo hišo. Hotel sem vstati, da bi odšel, a posadile so me nazaj Vaše besede: «Sploh pa najraj vidim, če ni nikol več nobenega Slovenca v mojo hišo.» Te besede ste rekli in utajili jih ne bodete več. Na moje vprašanje, če ostanete pri tem, ste rekli: «Ja!» Ko pa sem Vam rekel: «Potem boste pa to tudi lahko zagovarjali,» nato šele ste se začeli zvijati, kar pa midva nisva mogla slišati, ker sva, ko sem Vam plačal, kar sva izpila, odšla. Če ste morebiti potem povedali g. Mallyju, da Vam je ljub kot gost Slovenec ravnotako, kakor Nemeč, ne vem; vem pa, da tega v moji navzočnosti niste govorili. To je resnica, tako se je vršil dogodek, in jaz sem pripravljen na vsakem mestu potrditi svojo izjavo z edino pričjo, ki je bila navzoča; potrditi mora pa to tudi g. Mally. G. Lončar, nastopil sem proti Vam odkrito in z resnico, Vi pa blatite mojo čast zahrbtno in z obrekovanjem. Ker Vam pa hočem dati priliko, da dokazete svoje trditve na drugem mestu, sklepam. Vprašam pa slavno občinstvo, iz česa bi bilo razvidno, da sem izzivač? Vse družbe, v ka-

tere zahajam, mi morajo dati izpričevalo, da nisem še nikdar nikogar razžalil niti z najmanjšo besedico. Če sem pa izzvan, je pa moja dolžnost, da se zagovarjam. Da se pa moji zagovori krivo tolmačijo, pa zopet nisem kriv jaz. Za priznanje pa, da sem «v obče znan Slovenec», sem g. Lončarju iz srca hvaležen, saj mi tega ni rekel še nihče dosedaj. V Trzinu, 30. januarja 1906.

Josip Paharec.

Iz Trziča. V najnovejšem času je pričel izhajati v Ljubljani zakoten listič z donečim naslovom «Naša moč», glasilo za delavstvo. Tudi svoje delovanje je že pričel «za delavstvo» seveda, po vzoru «velikana» «Slovenca», in sicer s tem, da je začel naprdati po svojih predalih mirne in pridne delavce. Tudi mene se je polotila «moč» že dvakrat. Ne bi odgovarjal na dotične članke, ker se mi zdi list popolnoma brezpomenben, če bi ne prinesla št. 5 naravnost nesramnega očitavanja, «da prenašam pošte». Obrekoval ec, na dan! Pokaži, kdaj in komu sem jaz kaj prenesel! Dokler mi ne dokažeš tega, imenuje te vsak občuten človek lahko brezvestnega obrekovalca in lažnika! Kar pa se tiče stavka: «O, pa imamo še mnogo povedati!» odgovarjam, da pozivljem dopisnika, naj le pove vse brez skrbi, ker sem res radoveden, kake grehe imam še nad seboj. Provrzitelju napadov moje osebe pa povem, da me njegova jezica tako malo straši, kakor volka jagnje. Da ga pa malo spoznajo tudi drugi delavci, povem, da ni odpuščen iz službe radi svojega političnega prepričanja, marveč samo radi svoje lenobe. Toliko za danes — drugi pa več! V Trzinu, 30. januarja 1906.

Luka Jazbec, tovarniški delavec.

Radovljica. Društvo «Triglav» je v Radovljici edino društvo, ki zbira pod svojim okriljem vse, brez razlike stanu. Društvo ima svojo smer in se ostro razločuje od onih mnogoštevilnih bralnih društev po deželi, ki niso ne krop in ne voda. «Triglav» je priredil 31. I. I. predstavo «Županove Micke» s kratkim predavanjem o pomenu Ant. Linhartarja za slovensko lepo književnost, Radovljiski diletantje so uprizorili igro jako dobro. Naravnost imenitno se je izvajala vloga «Glazka», «Županove Micke» in «Župana». Tudi druge vloge so bile dobro rešene. Igra je zelo ugajala in zelo številno občinstvo je dalo duška svoji zadovoljnosti z živahnim aplavzom. Dne 20. m. m. pa se je priredila Ogrincova narodna igra «V Ljubljano jo dajmo». Brezdvoma je ta igra ena izmed najboljših, kar jih ima slovenska izvirna dramatiška literatura. Kakšno privlačno moč ima, dokazuje dejstvo, da mnogo obiskovalcev ni moglo več dobiti potrebnega prostora. Marljivi radovljiski diletantje so se sicer zelo potrudili, toda poznalo se je, da zahteva ta veseloigra popolnoma izvežbanih igralških moči. Zelo dobro je bilo drugo dejanje, ki se vrši v Ljubljani. Predvsem nam je ugajala Marica in njen ljubimec dr. Snaj. Tudi prvo dejanje je ustrezalo, med tem ko je bilo zadnje dokaj slabše. Vendar je igra splošno ugajala, zakaj igralci so se potrudili. Izrekla se je želja, da bi se priredilo še več takih predstav in od pridnosti in resnosti igralcev imamo pričakovati še mnogo.

Dasi se razmere kar se tiče družabnega življenja v Radovljici dokaj neugodne, smemo vendar upati, da se to izpremeni. Predvsem bi pa opozorili Radovljisko občino, da bi začela končno vendarle skrbeti zato, da bi se dobili tudi v Radovljici za take namene primerni prostori, ki jih ima danes že skoro vsaka vas. (Op. uredništva: Kolikor nam znano, je stvar v tiru.) Občinar.

Loške novice.

— Prostovoljno gasilno društvo v Stari Loki priredi v nedeljo, 4. februarja

t. I. v prostorih gosp. Petra Bogondra svoj plesni venček. Svira sl. meščanska godba na lok iz Kranja. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina nečlanom 1 K; uniformirani gasilci plačajo 50 h vstopnine. Gospe in otroci prosti. Čisti dohodek je namenjen v ustanovo društvene bolniške blagajne.

— Krvav pretep so uprizorili fantje iz Pevna in Stare Loke minulo nedeljo popoldne v gostilni pri Figeljcu. Za delj časa so hodili fantje iz Pevna dražiti v omenjeno gostilno ter sploh izzivali fante iz drugih vasi. Tudi omenjeno nedeljo se je na enak način jelo dražiti in izzivati. Posledica je bila: boj s steklenicami in ko menda to ni zadostovalo — pomagali so si z nožmi. Osobito težko telesno poškodovan je Anton Porenta iz Pevna; prizadeli so mu občutnih ran po glavi, vratu in rokah. Tukajšnjemu c. kr. okraj. sodišču so bili izročeni po žandarmeriji dne 28. jan. sledeči: 21letni Jakob Cof iz Veštra, 25letni Janez Hafner iz Vinklja, 25letni Andrej Hafner iz Stare Loke in Janez Berčič iz Stare Loke.

— Slovesna otvoritev klavnice se vrši v ponedeljek 5. t. m., ne pa kakor se je v božični številki pomotoma poročalo, da se je klavnica že 1. januarja izročila javnemu prometu.

Novice iz Poljanske doline.

— Predpust je. Živimo v času razveseljevanja in veselja. Tudi na tem polju napredujemo, kar je vse hvale vredno. Preteklo nedeljo je napravilo veselico s predstavo gasilno društvo v Gorenji vasi. Društvo je lahko ponosno na izid v duševnem, kakor v gmotnem oziru. — 11. t. m. pa priredi veselico gasilno društvo v Poljanah. To društvo, ki je spalo dlje časa, se je zadnji čas zbudilo. Žalostno, če ne sramotno bi bilo, da bi se ne vzdržalo v takem kraju tako društvo. Ljudje, nekateri namieč, so mnenja, da mora hudič vzeti vse, ker je šla rakom žvižgat katoliška organizacija ali konsumi. No, pa le ni tako. To društvo je občekoristno v blagor bližnjega. Tedaj se pričakuje tudi 11. t. m. obilno udeležbe od blizu in daleč.

— V Javorjah ne smejo plesati. Ker smo že pri veseljah, s katerimi je v zvezi tudi ples, pogledjmo malo bližje Javorje. Kar je drugod dovoljeno in se celo po katoliških listih priporoča in vabi, je tu najstrožje, pod smrtnim grehom prepovedano.

— Zadnjič se je zbrala malo večja družba mladih ljudi v neki hiši. Nekdo imel je pri sebi orglice in naredi eno nanje. Mladi svet porabi to priliko v nadi, da se sme plesati v navadni hiši, in se začne sukati. To pa zve «gospud». To je bilo rohnenje in zabavljanje. Poda se v dotično hišo in ferdama hišo in ljudi, ki se predrznejo kaj tacega. Seveda se je vse treslo straha, kaj bo pa zdaj, ker «gospud» ne bodo dali odveze. Pri pametnih ljudeh bi ga bili obrnili in mu dali breco. Tukaj seveda se kaj tacega še dolgo ne zgodi.

— Misijon. Pretekli teden so obhajali v Javorjah obletnico sv. misijona. Prišel je v ta namen iz Ljubljane en jezuit ali lazarisist Visoka maziljena glava soditi po pridigah. Na vso moč se je razkoračil nad ondotno, edino gostilno, rotil ljudi, da je ne sme nobeden

obiskati. Tu bi rekli, da se je mož prenaglil. Res je, da sedanji župnik, vreden pastir svoje črede, ne zahaja v gostilno, bi najraje imel vse faro obdano z nekakim zidom, da bi šlo po njegovem. Pomisljmo pa malo. Ni dolgo tega, ko so njegovi predniki presedeli več v gostilni nego doma. Lahko se pripeti, da za njim zopet pride kak tak.

— V žakljih so spali. Razume se, da se je pošteno spravil na pohujšanje. Kak greh je to in kaj vse čaka take prešestnike. Ni moči opisati muk, ki čakajo take grešnike. Pripovedoval je tako živo in tako prepričevalno, da je res dosegel krasne vspehe. Kakor se pripoveduje, so se celo nekateri zakonski nekaj večerov povezali v žaklje, da ja premagajo vse izkušnje. Zdaj so že opustili, ker že ni več strahu, ki bi jih strašil.

— Novi župan. 25. m. m. je bila županska volitev v Javorjah. To pot je pa župniku spodletelo. Po vsej sili je hotel imeti «pevko» za župana. Može se pa le niso udali. Po trikratni volitvi je bil izvoljen županom Urban Pintar z Lovskega brda. Mož je dosegel po dolgem hrepenenju to čast. Da se pa kdo ne bo motil, bodi povedano, da je tudi ta steber katoliške stranke. Obeta kot župan veliko. Tako pripovedujejo, da je obljubil, da dobe Javorčanje deželno cesto. Pa, če te tudi ne doseže, bo že veliko, če jim pripomore vsaj do poštene poti. Da bo pa mož na mestu glede rekurzov, o tem pa ne dvomimo.

— Na Dobravi morajo plačevati. Do 1. t. m. morajo vsi dolžniki, ki so kaj dolževali rajnkemu konsumu na Dobravi, poravnati dolg. To je zopet ogenj v strehi. Nobeden noče biti nič dolžan, ni nič kupoval in vse plačal. Ne vemo, koliko bodo pomagali ti izgovori. Kaj bode šele, ko pride v kratkem glavna terjatev. To bode deževalo hudičev. Domači prepiri in vse lepše pride za tem. In oni, ki so to vpeljevali, so pa na varnem, četudi so največji sleparji.

— Marijine device rojijo. Ljudje pripovedujejo, da novice iz Poljanske doline v «Domoljuba» piše neka brhka Marijina hči, ki posebno rada zahaja na Blegoš v družbi visokošolcev daničarjev in lemenatarjev.

— V enem zadnjih «Domoljubov» vabijo žene iz tujih krajev. Veste kaj, takih, kakrsen je opisan v eni letošnji številki «Domoljuba», ki je odpeljal pred dvema letoma eno izmed njih srede ali tudi ne, nekam na Hrvaško, pa tudi zadnji v vaših vrstah ne privoščimo. Če ne ho boljnih, pustite se take in rejsi še naprej obračajte oči v mlade kaplane.

Novice iz medvodske in sorške okolice.

— Predrznost kaplana Brajca v Sori presega vse meje. Sedaj se je spravil nad organista in ga hoče spraviti proč. Sorški župljani vprašajo: Kdo plačuje organista? Kaplan ali župljani? Videli bomo, ali bode res ugnal Brajce vse v kozji rog ali ne.

— V starih časih so se potikali po gozdih razni lumpi in razbojniki, ki so napadali ljudi in jih morili in pobrali njih imetje. Taki ljudje so se imenovali «roparska banda». Tudi v naši občini imamo tako roparsko bando, ki napada ljudi. Sicer jih ne pobijajo,

ker jih ne smejo, pač pa se ta roparska banda vozi vedno v Ljubljano tožit in lagat. Kako dolgo bode ta banda še svoj posel izvrševala, se bode kmalu doznalo.

— Toliko vemo, da ne pojde več tako gladko, kakor je šlo dosedaj, ko so pregnali župnika Berceta, Kolenca in tovarniškega ravnatelja. Padla je ta banda še po drugih sedaj, pa tukaj si bode razbila svojo hudobno butico, da bode pomnila.

— Pomarančar v Preski je vlačil pretečeni teden po Ljubljani znane ljudi. Poznajo jih: Golarjeva žaba, Ajmohtar, Smovc, Zajc i. t. d. Hodili so od ene gosposke do druge in tožili in prosili. Hoteli so, da naj vse tiste zapro, ki so bili v Sori takrat, ko so orožniki prebodli Starmanovega Janeza, da bi ne mogli voliti pri občinskih volitvah. Prestavi naj se učitelja Germeka proč iz Sore in tudi organista kar spoditi. Dosegla pa ni ta banda ničesar, ker poznajo v Ljubljani Smovca in Pomarančarja tako dobro, kakor jih poznamo mi. Le pri škofu imajo še veljavo, drugod pa vedo povsod, da gredo samo na hudobijo in škodo.

— Pomarančar ima srčno bolezen. Zdravi ga neka zdravnica Izabela. «Veste, bolni so gospod Pomarančar, bolni so, veste pri srcu so bolni, ker jih prevečkrat srce boli, veste srce boli, ker se jim ne posrečijo vse hudobije, veste vse hudobije se jim ne posrečijo, zato so bolni na srcu.» Vendar pa ta bolni Pomarančar ni bolan, če je treba iti v Ljubljano desetkrat na dan koga tožit.

— Pridige so o samih volitvah pri Pomarančarju. Pomarančar pravi: Pri volitvah morate pokazati vero! Ali je ta človek zares prismojen ali se dela prismojenega. Kaj imajo volitve opraviti z vero. Če bi bilo tako, bi bilo najbolje oznaniti ljudem, da bodo volitve v cerkvi. Pomarančar bi potem na prižnici povedal odbornike in volilci bi pokimali, pa bi bilo vse izvoljeno. Ker pa so volitve posvetna stvar, mora Pomarančar že samo z agitacijo biti zadovoljen.

— Kako klerikalci in «Slovenec» lažejo. O shodu, ki je bil pri Starmanu v Sori in je govoril dr. Tavčar, piše «Slovenec»: «Dr. Tavčar ne moli samo v cerkvah, ampak tudi po oštarijah. Tako je v Sori (pri Starmanu) povzdignil oči in roke k nebu in je v gostilni na glas molil za izpreobrnitev ljubljanskega škofa. In ko je molil, so odgovarjale ženske izza peči, kakor v cerkvi. Kakšna debela klerikalna laž! Tisti, ki je bil na shodu, lahko sedaj «poslata» klerikalno laž. Klerikalci lažejo, kakor pes teče. Sram jih bodi!

— Gospoda Josipa Jarca klerikalci izrabljajo sedaj pri agitaciji za občinske volitve. Ako je to res, kar o gospodu Josipu Jarcu klerikalci pripovedujejo, kako jim on pomaga za volitve in pri raznih tožbah liberalcev, povemo danes gospodu Josipu Jarcu in njegovej gospej, da bodemo začeli priobčevati stvari, ki ne bodo izgledale preveč «nobel in delikatno». Videli hodemo in se prepričali na dan volitve, če je res vse to, s čemur se hvalijo klerikalci o Josipu Jarcu. Potem pa pride na vrsto on in njegova gospa. Pardona ne bode nobenega, kakor ga ni pri Smovcu. Tedaj pozor, g. J. Jarc!

— Kaplan Brajc hodi po gostilnah. Pretečeni četrtek sta bila s Pomarančarjem

v gostilni «pri Kafalu» v Sori. Ali ne veljajo za Brajca škofove postave, po katerih ne sme hoditi duhovnik po gostilnah?

— Zaradi sorske afere je bilo zaslišanih v torek pri sodišču v Škofji Loki okrog 40 ljudi.

— Kdo je pobil kaplanu šipe, se ne ve. Sodijo pa ljudje nekoga klerikalca, da je nalašč to storil.

— Veselica uradnikov in tovarniških nastavlencev papirnice Leykam v Goricanah in Medvodah se je vršila v soboto 27. januarja v Medvodah v hiši g. Kavčiča.

— Veselico priredi tudi dne 10. febr. gostilničar gosp. Alojzij Jerala v Medvodah. Igrala bode godba na lok iz Škofje Loke.

Tedenski politični pregled.

V državnem zboru se je prečitelo prvo čitanje rekrutnega zakona. — Vlada je umaknila zakonsko predlogo o italijanski pravni fakulteti v Rovereto. Slovenski poslanec dr. Žitnik je interpeliral zaradi zapiranja mladeničev, ki so se izselili pred naborom. V četrtkovi seji se je razpravljalo o zakonskem načrtu glede starostnega zavarovanja zasebnih uradnikov.

Po tržaškem namestništvu je izdalo ministrstvo odlok, ki odvzame tržaškemu mestnemu magistratu prenešene upravne pbsle politične oblasti I. instance in zadeve o okrajnem šolskem nadzorstvu. Te posle je poverilo namestništvu vladnemu komisarju, namestniškemu svetovalcu, ki so mu poverjena poročila o teh zadevah. Odlok je izročil županu namestnik princ Hohenlohe. Razburjenost med laškimi krogi je velika.

Z Ogrskega se poroča, da je Košutova koalicija sprejela cesarjeve pogoje. Nadejati se je, da torej konečno pride do drugačnega toka avstro-ogrške politike. Zatrjuje se, da postane ministrski predsednik Koloman Szell, minister a latere grof Aladar Zichy, trgovinski minister pa Fran Kosut.

Srbija je poslala Avstriji noto, v kateri povdarja, da se ji prepoved uvoza prašičev ne vidi upravičena. Vsekako pa odločno protestira, da se je prepovedal tudi uvoz zaklanih živali in v led vložnega mesa. Srbska skupščina se je ta teden sesla. V prvi seji sta bila prebrana dva kraljeva ukaza, s katerima se vladat pooblastča, v skupščini predlagati zakonsko osnovo o trgovinskih pogodbah z Nemčijo in Črno goro.

Ruski dogodki. V mestu Homelu je nastala revolucija. Vstasi so užgali mnogo hiš. Boj med vojaštvom in vstasi je po ulicah trajal več dni. Končno je bila vstaja zadušena. Število ubitih in ranjenih je ogromno. — Ruski konjeniški stolnik baron Korff je dobil nalog, naj strelja na litovske uporne kmete, a je odrekel pokornost. Trikrat so mu prinesli zapoved, naj strelja, da je izpolnil zapoved. Vojaki so streljali in 48 kmetov se je zgrušilo mrtvih. Nato se je pa Korff obrnil k fronti in zaklical: «Ta posel se ne strinja s poštenjem oficirja in gentelmana». V istem hipu je ustrelil nase iz revolverja in se mrtev zgrudil.

Danski kralj — umrl. Danski kralj Kristijan je bil v Evropi najstarejši vladar. Minuli ponedeljek mu je prišlo pred obedom slabo. Vlegel se je v posteljo in kmalu na to je mirno zaspal v starosti 88 let. Njegov

naslednik je njegov najstarejši sin, 63letni Friderik.

Maročanska konferenca še tudi do danes ni bila motena po kakih neljubih dogodkih. Davčne zadeve se še vedno obravnavajo. Maročanska odposlanca zastopata svojo vlado v tem smislu, da naj bi Evropejci plačevali več davka ko domačini. Temu se upirajo vsi ostali odposlanci. Na vrsto pride razprava o javnih delih.

Novičar.

Osebnosti. Notar v Trzinu, g. Franc Štupica, je dobil notarjat pri Št. Lenartu na Štajerskem. — Žel. pristav v Kranju g. Ivan Soklič, je imenovan postajenačelnikom na Dovjem. Njegov prednik g. Anton Hlebec, je prestavljen v Novo mesto. — Izprašani suplent g. Josip Pleničar, je imenovan začasnim učiteljem-voditeljem na dvorazrednici v Kropi. — Pravim učiteljem na tukajšnji gimnaziji je imenovan suplent g. Josip Grafenauer.

Pritlikavi dopisun „Domoljuba“ se drzne v predzadnji številki svetovati našemu uredniku, kakšne dopise naj sprejema v svoj list. O, skisana domišljavost klerikalne vodene glave! Pomni, dopisunče: Posvetili bi česčeje po vaših guojšičih, da bi se nam tako peklenško ne gabilo le pisati o vas! Br! Bolje je piti hudičevo olje!

Sokol v Škofji Loki. V negotovosti in z malim upom v srcu smo hiteli na Svečnico v Škofjo Loko na prijateljski sestanek, da se dogovorimo o ustanovitvi ondotnega Sokola; toda iz obile udeležbe in pogovorov smo spoznali, da je vladala v Škofji Loki že dolgo časa četudi prikrito vroča želja po sokolskem društvu. Odkritosrčne radosti nam je rajalo srce, ko smo čuli toli navdušenih in odločnih besed ter zrl v odločne obraze krepkih škofjeloskih bratov. Uverili smo se, da ima društvo gotovo bodočnost polno delavnosti in napredka. Brat starosta Gorenjskega Sokola dr. Josip Kušar je pozdravil navzoče Škofjeločane ter jim v kratkih ter krepkih besedah začrtal cilj naših teženj. Na podlagi telčne moči in telesnega zdravja težimo po napredku in svobodi. Telesna vzgoja ter duševna naobrazba najširših krogov, te dve točki našega sokolskega cilja smo zapisali na svoj prapor. Z njimi hočemo doseči ter vzgojiti narod, ki bo zmožen upora proti vsakemu navalu, ljudi, ki bodo imeli zaupanje v samega sebe, ki bodo mislili s svojo glavo. Naša organizacija se je tekom zadnjih let tako močno razvila ter v vsakem oziru napredovala, da smo si ustanovili koncem lanskega leta svojo lastno sokolsko zvezo, katera nam jamči za siguren napredek in razvoj sokolske misli v nas Slovincih. Ta zveza pa vstopi tudi v vseslovansko sokolsko zvezo. In to bode obroč, katerega ne bode razgnala nobena sila. S tem, da bodrimo danes k ustanovitvi društva v Škofji Loki, vršimo že majhen, a imeniten del pri tej ogromni sokolski stavbi. Naj bi ne bilo slovenskega mesta, trga in vasi, kjer ne bi plapolala sokolska zastava, živ odznak prostega naroda. Pozdravil je nato škofjeloskega župana notarja gospoda Lenčeka ter župana starološkega gospoda Dolenca. Nato so se prečitela društvena pravila, katera naj pri-

pravljajni odbor vložil v najkrajšem času vladi. Na čelu pripravljalnega odbora je sam župan škofjeloški, kar nam živo priča o njegovih simpatijah do novega društva. Gospod župan se v odkritih besedah zahvalil gorenjskim Sokolom, ker so Škofjeločanom tako nepričakovano posegli pod rame. Starosta gorenjskega Sokola je izjavil imenom gorenjskega Sokola, da je kranjsko društvo tudi glede telovadbe v Škofji Loki že vse potrebno ukrenilo ter da bode hodil brat načelnik gorenjskega Sokola Miroslav Ambrožič začetkom po trikrat na teden v Škofjo poučevat. Vrstilo se je še mnogo govorov ter napitnic. Odsli smo iz Škofje Loke v veseli zavesti, da smo si pridobili nove, zveste brate, katerim kličemo samo: naj Vaše besede postanejo živo meso! Na zdar!

Ljudska predavanja. Prihodnje ljudsko predavanje se vrši v čitalnični dvorani v četrtek, dne 8. t. m. ob poldevetih zvečer. Predava g. prof. Anton Jeršinič «O volitvah pri Grkih in Rimljanih s posebnim oziranjem na splošno in enako volilno pravico».

Begunjskemu župniku svetujemo, naj pazi na mežnarja pri sv. Luciji, da ne bode taisti sam pobiral denar iz puščice. Zadnji čas je — kakor se govori — prodajal tudi vosek, ne rečemo sicer, da cerkvenega. Vsekakor ga je treba kontrolirati, kajti ta človek je precej predrzen, saj je svoj čas že spovedoval v spovednici, za kar je tudi prejel zaslužen plačilo.

Županom v Kropi je izvoljen gospod Fran Šolar.

Občni zbor olepševalnega društva v Kranju se je vršil dne 30. jan. t. l. Iz odborovega poročila posnamemo, da šteje društvo 62 članov. Društveno premoženje znaša K 2311-07. Predsedujoči podnačelnik dr. Šavnik se spominja umrlega bivšega predsednika g. Ferdinanda Sajovica, ki je bil nad 30 let član tega društva. Dalje omenja, da je delovanje odborovo obstajalo v tem, da se je nasadilo nekaj sadik v spodnjem dreveredu, napravila se je nova steza, popravilo pota na Smarjetno goro, nastavilo nekaj novih klopi in izvršilo še nekaj drugih malenkosti. Izvoli se skoro ves stari odbor, ki se je konstituiral takole: Predsednik Karel Jäger, podpredsednik dr. Edvard Šavnik, blagajnik Anton Slamberger, tajnik Rudolf Kokalj, odborniki: M. Matiasič, Ciril Pirc in župan Karel Šavnik. Pri slučajnostih predlaga g. C. Pirc, naj prihodnji odbor dela na zasaditev Gašteja in naj se pod Gaštejem zgradi drsališče.

Telovadno društvo „Gorenjski Sokol“ v Kranju priredi dne 24. februarja svojo predpustno maskarado pri «Joštarskem mežnarju». — Komu ni znan ljubeznivi, včasih tudi osati in dovlpni naš Joštar? Kdor pozna njegove dobre in prijazne strani, se bode gotovo potrudil dne 24. t. m. na maskarado «Gorenjskega Sokola», naj že bode dotičnik «Joštar» iz Kranja, iz Ljubljane ali od kod drugod. Joštarski izlet nudi vsakojaki maski obilo izber, vsak si lahko nabavi izvirno masko, ako le upošteva krasoto ljubega in gorkega prebivanja pri Joštarskem mežnarju. Kdor ima korajžo, naj pride na ta sestanek — seveda brez derez. — Na veselo svidenje in na zdar! Odbor.

Kranjsko vojaško veteransko društvo v Kranju priredi dne 10. februarja t. l. v prostorih hotela «Nova pošta» I. nadstropje svoj plesni venček. Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina za člane 50. vin., za nečlane 1 K, z družino 2 kroni. Preplačila se hvaležno sprejemajo za društveno zastavo. Sodeluje meščanska godba v Kranju. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

Opozarjamo na današnjo veselico tukajšnje narodne čitalnice. Začetek ob poldevetih zvečer.

Narodna čitalnica v Kamniku vabi na kostumen ples «V rokovnjaskem taboru» v nedeljo, 4. svečana 1906 v društveni dvorani. Začetek ob 8. uri zvečer.

Umrla je v Žužemberku gospa Marija Omersa, mati tukajšnjega veletržca g. Fr. Omersa. Naše sožalje!

Zlato poroko sta praznovala minulo sredo g. Ivan Šumi, mesar in posestnik v Kranju, in njegova soproga gospa Marija Šumi, rojena Golob, v krogu najozjih svojih sorodnikov. Čestitamo!

Samomor blaznega. 49letni kočar Jožef Šetina iz Prebačevega pri Kranju, že dlje časa ni bil normalen in je pretekli teden skočil v Savo in utonil. Dobili so ga ob jezu mlinarja Ivana Drakserja v Mavčicah.

Šramel-kvartet (ljubljanjski) sodeluje dne 4. svečana na veselici gasilnega društva v Radovljici.

Bralno društvo na Bledu priredi v nedeljo dne 4. februarja t. l. ob polosmi uri zvečer v prostorih «Blejskega doma» štiridejansko igro: «Pojdimo na Dunaj». Vstopnina: Sedeži prvih vrst po 2 K, druge vrste po 1 K 50 vin, tretje vrste 1 K. Stojišča 40 vin. Po igri je prijateljski sestanek in ples v hotelu «Kurpark».

Žalostna smrt mladega pijanca. 24 letni Anton Ovca iz Domžal, se je 25. m. m. v neki gostilni v Vodica tako napil, da se je na potu domov zgubil v gozdu med Vodici in Žejami in zmrznil.

Odlikovanja. Kamniško gasilno društvo je odlikovalo pet svojih članov s častno svetinjo, ker so že 25 let pri požarni brambi. Ti člani so gg.: Franc Jašovec, Ivan Karolnik, Franc Sterle in Jernej Pečnik. Vsi so od leta 1876. pri gasilnem društvu.

Gospodarstvo.

Tedenski sejem v Kranju dne 29. m. m. Prignalo se je 195 glav goveje živine, 7 telet, 62 prašičev, — koz, — ovca, — buš, 50 kg pšenice K 8-50, prosa K 7-50, rž, K 7-50, ovsa K 8-25, ajde K 7-50, šzol, ribničan K 12-—, koks K 13-—.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu januarju 1906 je 598 strank vložilo 174.938 K 36 vin., 482 strank dvignilo 141.216 K 95 vin. 12 strankam se je izplačalo posojil 27.100 K. — vin. Stanje hranilnih vlog 3.944.824 K 03 vin. Stanje posojil 2.237.705 K 12 vin. Denarni promet 476.509 K 87 vin.

Loterijska srečka dne 20. januarja t. l.

Gradec: 58 75 40 42 24

Zahvala.

Povodom praznovanja najine zlate poroke nama je došlo od vseh strani, zlasti pa še od mnogih veleuglednih rodbin iz mesta Kranja, obilo prisrčnih čestitk. Štejeva si v prijetno dolžnost, da izrečeva torej tem potom vsem, ki so se naju spomnili ta dan bodisi z ustmenimi, pismenimi ali brzojavnimi čestitkami, najiskrenejšo zahvalo.

V Kranju, 31. dne januarja 1906.

15 Janez in Marija Šumi.

Pohišstvo

iz trdega in mehkega lesa ima v zalogi in priporoča v nakup

Anton Drukar, mizar v Kranju št. 56.

14-1

Razglas.

V Kranju je popolniti službo

občinskega redarja

z letno plačo 720 kron, prostim stanovanjem in službeno uniformo.

Prosilci, zmožni slovenskega in nemškega jezika, naj vložijo lastnoročno pisane prošnje do 14. februarja t. l. pri tukajšnjem županstvu. Dosluženi orožniki ali vojaki imajo prednost.

Županstvo v Kranju

dne 31. januarja 1906. 12-1

Ženitna ponudba.

Mlad kovač, star 28 let, popolnoma izučen kovaštva razen konjskega podkovanja ter ima doslužiti še eno vojaško vajo, se želi poročiti z dekletom ali mlado vdovo, ki ima nekaj domačije. 15-1

Več se izve pri upravnistvu «Gorenjca».

Dober postranski zaslužek

dobi vsaka oseba (tudi dama) v vsakem tudi najmanjšem kraju na Slovenskem proti neznatnemu pismenemu opraviilu. Gg. učitelji, trgovci, obrtniki in obč. tajniki imajo prednost. Ponudbe na upravnistvo tega lista pod šifro «Pismeno opravilo». 13-1

Učenec

ne pod 14 let star, nekoliko nomščine več ter iz postene hiše, se sprejme v trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe na J. Razbortek, Šmartno pri Litiji (Kranjsko). 10-2

Razglas.

Dne 5. februarja 1906 ob 1. uri popoldne vrši se na g. Karela Floriana pristavi v Kranju javna dražba v konkurno maso tvrčke R. & E. Roos spadajočih 4 konj, več voz in sanj, konjske oprave in raznih drugih premičnin in drva.

Upravitelj konkurne mase:

Rudolf Kokalj.

17

Spretne akviziterje

sprejme takoj pod ugodnimi pogoji velika, dobro vpeljana zavarovalna družba proti ognju.

Ponudbe naj se vpošljejo na gosp. J. Kocmuta v Kranju. 7-3

North British and Merkantile

Zavarovalna družba proti ognju.

Ustanovljena leta 1809.

Skupna zavarovalna varščina znaša nad 524 milijonov kron v zlatu.

Zavarovalna varščina zavarovalnine proti ognju znaša 201 milijon kron v zlatu.

Ta zavarovalna družba proti ognju je najbogatejša in najstarejša v Avstriji. Je najvišje koncesionirana. Je odgovorna avstrijski sodni oblasti in se kosa z vsako ališno domačo zavarovalnico.

Za varuje se lahko pod najugodnejšimi pogoji

škoda, povzročena po ognju in strelu

na poslopih, premakljivem blagu in vsakovrstni zalogi, zavarujejo se lahko travniški in poljski pridejki, dalje celo živina, ki je morda na paši od strele zadeta. Zavarovalščina je taka, da z ozirom na nizko ceno ne zaostaja za nobeno še tako solidno zavarovalnico.

Nastala škoda se hitro pregleda in takoj izplača.

Razna pojasnila daje in zavarovalne pogodbe sklepa v vsakem večjem okraju obstoječa agentura, pred vsem pa

generalna agentura v Gradcu, Radetzkyjeva ulica št. 6. 218-7

Najcenejša in največja domača
eksportna tvrdka.

Raspošiljanje švicarskih ur na
vse kraje sveta!

Urar in trgovec

H. SUTTNER v Kranju

priporoča svojo izborno zalogo najfinjših natančnih švicarskih ur, kakor najbolj slovečih znamk Šafhausen, Omega, Roskopf, Urania i. t. d.

Zlata in srebrna, kakor nakraske, verižice, uhani, prstani, obeski i. t. d. najfinejšega izdelka po najnižjih cenah. — **Dokaz, da je moje blago zares fino in ceno, je to, da ga razpošiljam po celem svetu in imam odjemalce tudi urarje in zlatarje glavnih mest.**

Ravno je izšel najnovejši veliki cenik, kateri se pošlje zastoj in poštne prosto.

Moške ure, 2 tretjini naravne velikosti.

Št. 502. Nikelnasta ankerremontour-Roskopf, trpežno kolesje, gl. 245, enaka iz pravega srebra gl. 395, ista z dvojnimi tršim srebrnim močnim pokrovom gl. 650 in naprej.

Št. 505. Prava srebrna cilindremontour, trpežno kolesje in močni pokrovi, gl. 485, ista z dobrim ankerkolesjem gl. 595 in naprej.

114-30

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Škofji Loki g. M. Žigon, trafikar, glavni trg;

Radovljici g. Oton Homann, glavni trafikar;

Jesenicah g. Jakob Mesar, gostilničar in posestnik;

Hrušici g. Štefan Podpac, trgovec;

Bohinjski Bistrici g. M. Grobotek, trgovec;

Kamniku g. Marija Azman, trafikar.

79

88

MEMBRE DE JURY HORS CONCOURS

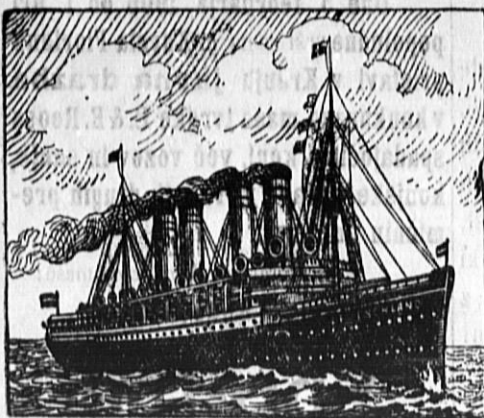
Zobotehnični atelje Oton Seydl

pri g. dr. E. Globočniku
v Kranju

Zobovja, tudi ne kore-da bi se odstranile nune, z ali brez nebne plošče, iz kavčuka kakor tudi zlata, dalje vrvnalnice in obturatorji se izvršujejo po najnovejših metodah.

Plombe v zlatu, porcelanu, amalgamu in oementu kakor tudi vse zobozdravniške operacije izvršuje tu specialist.

Odprto vsako nedeljo od 8. do 6. ure.

Izvrstna prilika potovanja v

Ameriko je danes čez

Hamburg

z najnovejšimi parobrodoma, s katerima je sigurnost vožnje najpopolnejša ter zibanje parobroda skoraj popolnoma preprečeno. Še več povedo številke obsežnosti novih parnikov, katera se imenujeta:

prvi: **Amerika** 690 čevljev dolg, 74 širok, 53 glob., nosi 22.250 ton,

drugi: **Kaiserin Augusta Viktoria** nosi

25.000 ton, ter vsaki še enkrat večji

kakor danes veliki parniki, ki obsegajo samo po 8.—12.000 ton. — Vožnja preko oceana traja samo 7 dni. Plovniki odhajajo v ponedeljek, torek in četrtek vsakega tedna iz Ljubljane. — Na željo postaja natančni pouk brezplačno zaslopnik Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Josip Pogačnik

krojaški mojster

Radovljica št. 41

Jesenice št. 20

priporoča cenjenemu občinstvu svojo delavnico v izdelovanje vrst oblek za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistovskih in kolesarskih oblek

in ogrinjal ter havelokov. Vedno bogata zaloga angleškega, francoskega in brnskega sukna. Naročila se izvršujejo po najnovejšem kroju točno in poceni. Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro in natančno umer se jamči. Specialist v izdelovanju frakov in salonskih oblek. Istotam se dobe tudi vsakovrstni dežniki in solinčniki najboljšega izdelka ter se sprejemajo tudi popravila. 80-33

Narodna društva, uvedite „Vseslovenski legitimacijski list“, ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda! Naročila in informacije naj se pošiljajo na naslov: Odsek za vseslovenski legitimacijski list, Dunaj VIII./1. Alserstrasse 7. II. 17.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da bi bil primoran zaradi prevelike hišne najemnine v sedanjih razmerah cene svojih izdelkov zdatno zvišati, s čemur bi bili moji odjemalci obteženi. Pomagati sem si mogel edino le s tem, da sem se preselil v hišo nakdanjega umetnega mizarja gospoda Ivana Pintarja, poleg stare znane mesarije po doim. »Kodelač« v Grabnu.

Nadejate se, da me bode sl. občinstvo še nadalje z velecenjenimi naročili počastilo, posebno, ker bodem cene še znižal

beležim z odličnim spoštovanjem

Ivan Wohlgemuth

sedlar, pleskar in tapetnik v Kranju, Kokrsko predmestje št. 7. 9-3

Tovarna čokoladnih in orientalskih slaščic

Emil Brandt v Kranju

priporoča svoje izborno blago.

1 karton (140 kom.) različno fino pecivo à 2 vin., prekupovalci 2 kroni, zasebniki K 2-50.

Razpošilja se z obratno pošto. 224-5

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Slomškove ulice št. 4.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko inženjersko podjetje.

Zično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike itd.

Špeciialiteta: 103-88

valjični zastori (Rollbalken).

Izšla je

„Dobra kuharica“

spisala Minka Vasičeva

v založništvu Lavosl. Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1300 receptov za janje najokuprpravilnejših jedi domače in tuje kuhe, ima 3 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjškega stališča, literarna kritika zaradi lepote, lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene lepote, pri slovenskih kulturnih knjigah nenavadne opreme, in končno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 10-66

G. Tönnies

104-87

tovarna za stroje, železo in kovinolivarna v Ljubljani priporoča kot posebnost žage in vse stroje za obdelovanje lesa.

Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom. Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloge 121-69

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

ženiki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

Seydlin

Najbolje za zobe.

Dobiva se v lekarni g. K. Ševnika v Kranju

Tapetnik in preprogar Drag. Puc

Ljubljana, Dunajska cesta 18

Izvršuje vsa tapetniška dela ter ima v zalogi tudi vse predmete te stroke lastnega izdelka. Vodja podružnične zaloge pohištva prve kranjske mizarске zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odlikovan z zlato svetinjo in častnim križcem v Parizu dne 28. februarja 1904. 186-71

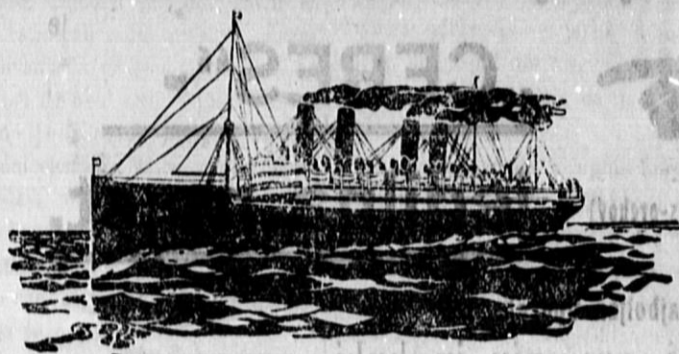
Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča 99-31

August Dreise

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov v Ljubljani.

Berite.

Pozor.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severnonemškega Lloyd“

iz Bremena v New-York

s cesarskimi brzoparniki Kaiser Wilhelm II., Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm der Grosse. — Prekomorska vožnja traja 5 do 6 dni.

Natančen zanesljiv pouk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnege društva kakor tudi listke za vse proge ameriskih železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARD TAVČAR-ju v Kolodvorskih ulicah št. 35

nasproti občeznane gostilne »Pri starem Tišlerju«.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. Vsa potovanja se tikajoča pojavnata točno in brezplačno. Postrežba pošena, redna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californija, Arizona, Utah, Wyoming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izvanredno ceno čez Galveston. Odhodi na tej progi iz Bremena enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele sveta, kakor Brazilija, Kuba, Buenos A'ras, Colombia, Singapore, v Avstralijo itd. itd. 186-14

F. P. VIDIC & Komp., Ljubljana

opekarna in tovarna peči

ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“ (Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani. — Te vrste strešniki so patentirani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola. — Najlčnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. — Dalje priporočamo peči in štedilnike najfinejšega lastnega izdelka, kakor vse druge v stavbeno stroko spadajoče izdelke. — Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno. — Takejšnja in najzanesljivejša postrežba. — Sprejmo se zastopniki.

Ljubljana (Kolizej) R. LANG na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogledala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špeciiliteta: Gostilniški stoli.

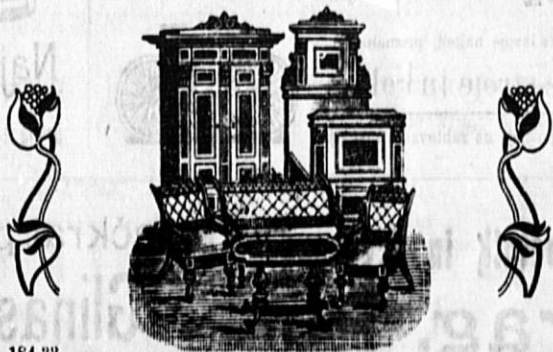
Modroci iz žičnatega omrežja, afričanske trave ali žimo, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Špeciilitete v nevestinih balah. Veliki prostori, prtično in v l. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Za sobo; postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, obešalnik, miza, sten-sko ogledalo.

184-33

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Čudovito poeni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.
Jv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Najboljša vseh znamk

je „CERES“.

jedilna mast.

Najboljša uporaba

pri peki, praženju in kuhi.

Izdelovalnica redilnih sredstev „Ceres“, Aussig.

Izdelovanje se vrši s kemičnim preiskovanjem od vis. c. kr. ministrstva za notranje stvari odobrenega preiskovalnega zavoda za redilna in jedilna sredstva na Dunaju IX., Spitalgasse 31.

Kupovalci te „Ceres“-masti so naprošeni, da pošiljajo v preiskavo temu zavodu brezplačno blago, in sicer v originalnih zavojih.

M. Patemann